

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at jeg ikke kan følge det ærede medlem i, at staten skulle opgive sin kontrol med de koncessionerede selskaber og overlade det hele til privat drift. Der kommer jeg i afgjort modsætningsforhold til det ærede medlem, idet jeg mener, at her, hvor det drejer sig om telefonvæsenet i Danmark, er der netop et område, hvor staten fortsat bør have den fulde og afgørende indflydelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg må erkende, at det har været vanskeligt for mig hidtil at skille begrebet enhedstelefon og statsdrevne enhedstelefon fra hinanden. Jeg er gået ud fra, at når man taler om enhedstelefon, mener man stats-telefon. Jeg kunne ikke tænke mig, at man ville etablere enhedstelefon på anden måde end den. Jeg giver ikke noget som helst for det, der er fremført om, at man principielt må være mod statsdrift, fordi statsdrift betyder et underskudsforetagende. Det har vi haft lejlighed til at diskutere her i tinget tidligere, bl. a. i spørgsmålet om statsbanerne, og jeg har for et par år siden haft lejlighed til fra denne talerstol at sige nogle behjertede ord om, hvorfor statsbanerne har underskud, og det henviser jeg det ærede medlem hr. Ib Thyregod til at gøre sig bekendt med. Når folketinget af politiske grunde træffer beslutninger, som bevirker, at statsdrevne virksomheder må få underskud, kan man ikke derfor sige, at statsdrift i sig selv er underskudsgivende eller behøver at være underskudsgivende. Her drejer det sig om, at folketinget skal lade være med at træffe ufornuftige beslutninger. Men jeg er altså gået ud fra, at når man vil have en enhedstelefon, kunne det kun etableres ved statsdrift. Jeg er naturligvis i debatten i dag blevet noget klogere; jeg forstår, at der er dem — af grunde, jeg ikke kan tilslutte mig — der foretrækker, at man forsøger at etablere enhedstelefon ved hjælp af et koncessioneret selskab, der er et blandet stats- og privatforetagende eller, som

det ærede medlem hr. Iver Poulsen forlanger det, et rent privat foretagende, som altså skulle have monopol.

Fordi jeg er gået ud fra, at en enhedstelefon betød statsdrift, gik jeg ud fra, at de partier, der før valgkampen udtalte sig for enhedstelefonen, samtidig udtalte sig for statsdrift, og det har jeg fra Dansk Post- og Telegraftidende nr. 17 af 12. november 1960, hvor det ærede medlem hr. Holger Eriksen fra socialdemokratiet siger: vi må have enhedstelefon; hvor det ærede medlem hr. Henry Christensen fra partiet venstre siger: vi må have enhedstelefon; hvor det ærede medlem hr. Baunsgaard fra det radikale venstre siger, at vi må have en bedre og mere rationel betjening af telefonabonnementerne. Det kunne jeg jo kun forstå således, at så må vi have enhedstelefonen. Nå ja, nu bliver jeg klar over, at har jeg hidtil ikke begrædt retsforbundets fraværelse fra denne sal, er der faktisk i dette spørgsmål kun grund til at begræde den, fordi retsforbundets ordførere før valget i denne enquete i Dansk Post- og Telegraftidende til spørgsmålet om enhedstelefonen svarede det ene lille, men utvetydige ord: ja. Den eneste, der tog afstand fra tanken om enhedstelefonen, var det ærede medlem hr. Ninn-Hansen fra de konservative.

Jeg er altså gået ud fra, at enhedstelefon betød statsdrift. Jeg forstår nu, at man vil forsøge at finde frem til en form uden statsdrift. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt; jeg finder, at post- og telegrafvæsenet løser sine opgaver ganske udmærket, og at vi her har et bevis for, at på sådanne områder kan statsdrift betale sig. Jeg kan ikke se, at telefondrift principielt adskiller sig fra post- og telegrafvæsenets virksomhed i øvrigt, og jeg er aldeles overbevist om, at det ville være en fordel både med enhedstelefon og statsdrift af samme.

Lige en enkelt bemærkning endnu til det ærede medlem hr. Ib Thyregod, der roser de private selskaber, så man får indtryk af, at der må være kløe i de pågældende selskabers bestyrelses skulderregioner.